บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสถานภาพทางการศึกษาของวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคใต้ตอนบนของประเทศไทย ประจำปีการศึกษา 2527 ใน 4 จังหวัด คือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดกระบี่ จังหวัดพังงา และจังหวัดภูเก็ต ได้กลุ่มตัวอย่างประชากรเป็นวิทยาลัยเทคนิค 4 แห่ง วิทยาลัยอาชีวศึกษา 2 แห่ง และวิทยาลัยเกษตรกรรม 3 แห่ง รวมทั้งหมด 9 แห่ง เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสำรวจที่ดัดแปลงและเพิ่มเติมมาจากแบบสำรวจสถานภาพทางการศึกษาของโรงเรียนและวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกของ วัชรินทร์ ไชยนาเคนทร์ การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้มอบหมายให้ผู้ช่วยงานวิจัยไปเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยขอให้ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยฝ่ายต่าง ๆ ครูอาจารย์ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องเป็นผู้กรอก

การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 3 ตอนคือ ตอนที่ 1 เปรียบเทียบข้อมูลแต่ละด้านกับเกณฑ์ของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ โดยใช้สถิติพื้นฐานได้แก่ ความถี่ร้อยละ มัธยฐานเลขคณิต มัธยฐาน และอัตราส่วน ข้อมูลด้านใดมีเกณฑ์ของกรมอาชีวศึกษาก็นำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่มีอยู่ สำหรับข้อมูลที่ไม่มีเกณฑ์เปรียบเทียบ ผู้วิจัยแสดงไว้เป็นความถี่ร้อยละ มัธยฐานเลขคณิต มัธยฐาน หรืออัตราส่วน ตอนที่ 2 คำนวณค่าร้อยละเกี่ยวกับการสำเร็จการศึกษาภายในกำหนดเวลา การสำเร็จการศึกษาช้ากว่ากำหนด และการออกกลางคันของนักศึกษาที่เข้ามาเรียนในระดับ ปวช., ปวส. และปวท. ของวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคใต้ตอนบนแต่ละแห่ง ตอนที่ 3 คำนวนค่าประสิทธิภาพการใช้ประโยชน์ของโรงฝึกงานซึ่งคำนวณจากอัตราการใช้ห้องคูณกับอัตราการใช้พื้นที่ โดยจำแนกตามประเภทของโรงฝึกงานเปรียบเทียบค่าการใช้ประโยชน์ของโรงฝึกงานในแต่ละวิทยาลัยเทคนิค

สรุปผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านโปรแกรมการศึกษา สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคใต้ตอนบนเปิดสอนทุกประเภทวิชา ได้แก่ ช่างอุตสาหกรรม คหกรรม พณิชยกรรม ศิลปหัตถกรรม และเกษตรกรรม วิทยาลัยเทคนิค 4 แห่ง เปิดสอนเฉพาะช่างอุตสาหกรรม 3 แห่ง และเปิดสอนช่างอุตสาหกรรมและพณิชยกรรม 1 แห่ง วิทยาลัยอาชีวศึกษา 2 แห่ง เปิดสอน คหกรรม พณิชยกรรม และศิลปหัตถกรรม วิทยาลัยเกษตรกรรมทั้ง 3 แห่ง เปิดสอน เกษตรกรรม วิทยาลัยเทคนิคทั้ง 4 แห่ง เปิดสอนในหลักสูตรระดับ ปวช. ทั้งในเวลาราชการ และนอกเวลาราชการ แต่มีเพียง 2 แห่งเท่านั้นที่เปิดสอนหลักสูตรระดับ ปวส. และ ปวท. เฉพาะนอกเวลาราชการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาทั้ง 2 แห่ง เปิดสอนหลักสูตรระดับ ปวช., ปวส. และ ปวท. ทั้งในเวลาราชการและนอกเวลาราชการ วิทยาลัยเกษตรกรรมทั้ง 3 แห่ง เปิดสอนหลักสูตรระดับ ปวช., ปวส. และ ปวท. เฉพาะในเวลาราชการ สถานศึกษาต่าง ๆ จัดให้มีชมรมการศึกษามีทั้งหมด 26 ชมรม ในแต่ละสถานศึกษามีชมรมตั้งแต่ 3 - 11 ชมรม จำนวนสมาชิกในชมรมไม่ตอกมีน้อยที่สุด 20 คน และชมรมองค์การช่างเทคนิคในอนาคตแห่งประเทศไทยมีมากที่สุด 1,660 คน ซึ่งนักศึกษาสมัครเข้าชมรมตามความสมัครใจ โดยที่นักศึกษาทุกคนจะต้องสมัครเป็นสมาชิกของชมรมอย่างน้อย 1 ชมรม

2. ด้านนักศึกษา นักศึกษาในแต่ละสถานศึกษา มีการเรียนตามด้านโปรแกรมการศึกษา นักศึกษาที่เรียนในเวลาราชการมีจำนวนแห่งละตั้งแต่ 463 - 1,261 คน นักศึกษาที่เรียนนอกเวลาราชการมีจำนวนตั้งแต่ 261 - 871 คน จำนวนนักศึกษาส่วนใหญ่จะเป็นระดับ ปวช. ส่วนระดับ ปวท. มีเป็นจำนวนน้อย จำนวนนักศึกษาในแต่ละสาขาหรือแผนกวิชา แต่ละชั้นปีมีจำนวนตั้งแต่ 16 - 208 คน แต่ส่วนใหญ่จะมีประมาณ 30 - 70 คน ในปีการศึกษา 2527 สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคใต้ตอนบนรับนักศึกษาในระดับ ปวช. ไว้ได้ตั้งแต่ 152 - 493 คน ซึ่งสามารถรับนักศึกษาไว้ได้ตั้งแต่ร้อยละ 43.02 ถึง ร้อยละ 94.56 เฉลี่ยรวมร้อยละ 58.50 ในระดับ ปวส. รับนักศึกษาไว้ได้ตั้งแต่ 101 - 240 คน ซึ่งสามารถรับนักศึกษาไว้ได้ตั้งแต่ร้อยละ 32.07 ถึงร้อยละ 77.19 เฉลี่ยรวมร้อยละ 51.07 ในระดับ ปวท. รับนักศึกษาไว้ได้ตั้งแต่ 33 - 84 คน ซึ่งสามารถรับนักศึกษาไว้ได้ตั้งแต่ร้อยละ 37.50 ถึงร้อยละ 72.16 เฉลี่ยรวมร้อยละ 49.15

3. ด้านครู-อาจารย์ ครูในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคใต้ตอนบนมีจำนวนตั้งแต่ 45 - 112 คน มีครูพิเศษแห่งละ 1 - 13 คน ครูที่มาช่วยราชการและไปช่วยราชการที่อื่นแห่งละ 1 - 4 คน มีครูลาศึกษาต่อแห่งละ 1 - 9 คน วุฒิการศึกษาของครูระดับปริญญาและต่ำกว่าปริญญามีอัตราส่วนเฉลี่ยประมาณ 2 ต่อ 1 อัตราส่วนของครูวิชาสามัญกับครูวิชาชีพเฉลี่ยประมาณ 1 ต่อ 2.33 ซึ่งในแต่ละสถานศึกษามีอัตราส่วนของครูวิชาสามัญกับครูวิชาชีพตั้งแต่ 1 ต่อ 1.36 ถึง 1 ต่อ 4.00 มีอัตราส่วนของครูกับนักเรียนตั้งแต่ 1 ต่อ 9.45 ถึง 1 ต่อ 19.53 โดยเฉลี่ยประมาณ 1 ต่อ 14.76 ชั่วโมงสอนทั้งหมดโดยเฉลี่ยของครูในสถานศึกษาแต่ละแห่งมีตั้งแต่ 13.34 คาบต่อสัปดาห์ ถึง 29.74 คาบต่อสัปดาห์ ชั่วโมงสอนของครูที่สอนในเวลาราชการเฉลี่ยประมาณ 12.85 คาบต่อสัปดาห์ ถึง 18.44 คาบต่อสัปดาห์ ชั่วโมงสอนของครูที่สอนนอกเวลาราชการเฉลี่ยประมาณ 7.53 คาบต่อสัปดาห์ ถึง 13.76 คาบต่อสัปดาห์ ครูบางคนมีชั่วโมงสอนไม่ถึง 15 คาบต่อสัปดาห์ ครูเหล่านี้จะมีหน้าที่พิเศษนอกเหนือจากการสอนซึ่งมีทั้งหมด 11 งาน สถานศึกษาแต่ละแห่งจะมีครูที่ทำหน้าที่พิเศษตั้งแต่ 10 - 23 คน ครูที่ทำหน้าที่พิเศษมีชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์ในเวลาราชการเฉลี่ยประมาณ 7 - 17 คาบต่อสัปดาห์ นอกเวลาราชการเฉลี่ยประมาณ 5 - 16 คาบต่อสัปดาห์ ครูที่มีหน้าที่ด้านบริหารและบริการจำนวนแห่งละ 1 - 4 คน ส่วนใหญ่ไม่มีชั่วโมงสอน

4. ด้านบริเวณสถานศึกษา สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคใต้ตอนบนทุกแห่งมีขนาดพื้นที่ทั้งหมดมากกว่าเกณฑ์ของโรงเรียนราษฎร์ กระทรวงศึกษาธิการ สถานศึกษาที่มีพื้นที่พอที่จะขยายได้อีกมาก ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิคทั้ง 4 แห่ง วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต และวิทยาลัยเกษตรกรรมทั้ง 3 แห่ง สถานศึกษาแต่ละแห่งได้ใช้ประโยชน์ของพื้นที่ เช่น สร้างอาคารโรงฝึกงาน ทำเป็นสนามหญ้า สนามกีฬา และโรงรถ สถานศึกษาที่มีโรงรถมี 7 แห่ง มีพื้นที่ตั้งแต่ 75 - 1,600 ตารางเมตร สถานศึกษาแต่ละแห่งมีพื้นที่สนามกีฬาตั้งแต่ 600 - 11,000 ตารางเมตร

5. ด้านอาคาร-สถานที่เรียน สถานศึกษาแต่ละแห่งมีจำนวนอาคารที่มีห้องเรียนตั้งแต่ 2 - 7 หลัง สถานศึกษาแต่ละแห่งมีห้องเรียนภาคทฤษฎีตั้งแต่ 14 - 35 ห้อง และมีอัตราพื้นที่ห้องเรียนต่อนักศึกษา 1 คน เป็น 0.85 - 1.94 ตารางเมตรต่อคน มีสถาน

ศึกษาเพียง 2 แห่งเท่านั้นที่มีอัตราพื้นที่มากกว่าเกณฑ์ 1.80 ตารางเมตรต่อคน ได้แก่ วิทยาลัยเกษตรกรรมสุราษฎร์ธานี และวิทยาลัยเกษตรกรรมกระบี่ ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ของสถานศึกษาแต่ละแห่งมีพื้นที่ตั้งแต่ 18.00 - 67.50 ตารางเมตร ห้องเขียนแบบมีพื้นที่ตั้งแต่ 72.00 - 101.25 ตารางเมตร โรงฝึกงานของวิทยาลัยเทคนิคประเภทช่างอุตสาหกรรมทุกแห่ง และทุกโรงมีอัตราพื้นที่ต่อคนต่ำกว่าเกณฑ์ของกรมอาชีวศึกษา สถานศึกษาแต่ละแห่งมีอัตราพื้นที่ต่อคนของโรงฝึกงานแต่ละโรง ประเภทช่างอุตสาหกรรมดังนี้ โรงฝึกงานเทคนิคพื้นฐานมีอัตรา 0.53 - 1.74 ตารางเมตรต่อคน โรงฝึกงานช่างก่อสร้างมีอัตรา 2.65 - 4.82 ตารางเมตรต่อคน โรงฝึกงานช่างยนต์มีอัตรา 1.88 - 4.07 ตารางเมตรต่อคน โรงฝึกงานช่างอิเลคทรอนิคส์มีอัตรา 0.54 - 3.62 ตารางเมตรต่อคน โรงฝึกงานช่างไฟฟ้ามีอัตรา 0.90 - 3.58 ตารางเมตรต่อคน โรงฝึกงานช่างกลโรงงานมีอัตรา 1.71 - 3.44 ตารางเมตรต่อคน โรงฝึกงานช่างเชื่อมและโลหะแผ่นมีอัตรา 1.72 - 3.73 ตารางเมตรต่อคน พื้นที่ห้องปฏิบัติการประเภทวิชาคหกรรม ไม่มีเกณฑ์เปรียบเทียบอัตราพื้นที่ห้องปฏิบัติการคหกรรมต่อคนในวิทยาลัยอาชีวศึกษาทั้ง 2 แห่ง มีค่า 0.94 และ 2.10 ตารางเมตรต่อคน อัตราพื้นที่ห้องปฏิบัติการประเภทวิชาพณิชยกรรมในวิทยาลัย 3 แห่ง มีค่า 0.51 - 0.67 ตารางเมตรต่อคน ห้องทำงานด้านบริหารและบริการ ซึ่งนอกเหนือจากห้องเรียนและสถานที่ฝึกงานมีขนาดดังนี้ ห้องผู้อำนวยการมีขนาดตั้งแต่ 12.00 - 67.50 ตารางเมตร ห้องวิชาการมีขนาดตั้งแต่ 32.00 - 96.00 ตารางเมตร ห้องธุรการมีขนาดตั้งแต่ 26.00 - 94.50 ตารางเมตร ห้องทะเบียนและวัดผลมีขนาดตั้งแต่ 28.00 - 160.00 ตารางเมตร ห้องสหกรณ์มีขนาดตั้งแต่ 12.00 - 94.50 ตารางเมตร ห้องสมุดมีเกณฑ์พื้นที่ 2 ตารางเมตรต่อคน โดยคิดจากร้อยละ 7 ของยอดนักศึกษาปรากฏว่าต่ำกว่าเกณฑ์มีอยู่ 6 แห่ง ซึ่งมีอัตราพื้นที่ตั้งแต่ 0.63 - 1.80 ตารางเมตรต่อคน ห้องโสตทัศนศึกษามีอัตราพื้นที่ตั้งแต่ 0.06 - 0.19 ห้องแนะแนวมีขนาดตั้งแต่ 16.00 - 63.00 ตารางเมตร ห้องพยาบาลมีขนาดตั้งแต่ 15.00 - 33.75 ตารางเมตร ห้องประชุมวิชาการ มี 2 แห่ง ห้องประชุมที่ใช้เป็นโรงอาหารมีเกณฑ์ พื้นที่ 1.20 ตารางเมตรต่อคน ปรากฏว่าต่ำกว่าเกณฑ์มีอยู่ 8 แห่ง ซึ่งมีอัตราพื้นที่ตั้งแต่ 0.27 - 1.18 ตารางเมตรต่อคน ห้องทำงานของครูในสถานศึกษาแต่ละแห่งมีอัตราพื้นที่ตั้งแต่ 4.86 - 11.00 ตารางเมตรต่อคน จำนวนห้องล้วมครูในสถานศึกษาแต่ละแห่งมีอัตราจำนวนคนต่อ 1 ที่ดังนี้ ห้องล้วมครูชายมีอัตราตั้งแต่

6 - 22 คนต่อ 1 ที่ ห้องล้วมครูหญิงมีอัตราตั้งแต่ 10 - 25 คนต่อ 1 ที่ จำนวนห้องล้วมนักศึกษาชายในสถานศึกษา 6 แห่งมีไม่เพียงพอ จำนวนห้องล้วมนักศึกษาหญิงในสถานศึกษา 5 แห่งมีไม่เพียงพอ บ้านพักครูในแต่ละสถานศึกษามีตั้งแต่ 6 - 47 หลัง มีครูพักในบ้านพักคิดเป็นร้อยละ 32.43 - 100.00 ซึ่งมีครูพักในบ้านพักครูเกินร้อยละ 50 จำนวน 6 แห่ง

6. <u>ด้านอุปกรณ์และเครื่องมือฝึกงาน</u> ประจำแผนกวิชาต่าง ๆ ในแต่ละสถานศึกษามีจำนวนรายการและจำนวนนับดังนี้ วิชาเทคนิคพื้นฐานในวิทยาลัยเทคนิค 4 แห่ง มีจำนวนรายการตั้งแต่ร้อยละ 22 ถึงร้อยละ 50 ของจำนวนรายการตามเกณฑ์ มีจำนวนนับตั้งแต่ร้อยละ 34 ถึงร้อยละ 87 ของจำนวนนับตามเกณฑ์ แผนกวิชาช่างก่อสร้างในวิทยาลัยเทคนิค 4 แห่ง มีจำนวนรายการตั้งแต่ร้อยละ 21 ถึงร้อยละ 78 ของจำนวนรายการตามเกณฑ์ จำนวนนับตั้งแต่ร้อยละ 31 ถึงร้อยละ 77 ของจำนวนนับตามเกณฑ์ แผนกวิชาช่างยนต์ในวิทยาลัยเทคนิค 4 แห่ง มีจำนวนรายการตั้งแต่ร้อยละ 44 ถึงร้อยละ 79 ของจำนวนรายการตามเกณฑ์ มีจำนวนนับตั้งแต่ร้อยละ 46 ถึงร้อยละ 81 ของจำนวนนับตามเกณฑ์ แผนกวิชาช่างไฟฟ้าในวิทยาลัยเทคนิค 3 แห่ง มีจำนวนรายการตั้งแต่ร้อยละ 16 ถึงร้อยละ 43 ของจำนวนรายการตามเกณฑ์ มีจำนวนนับตั้งแต่ร้อยละ 24 ถึงร้อยละ 45 ของจำนวนนับตามเกณฑ์ แผนกวิชาช่างกลโรงงานในวิทยาลัยเทคนิค 3 แห่ง มีจำนวนรายการตั้งแต่ร้อยละ 27 ถึงร้อยละ 65 ของจำนวนรายการตามเกณฑ์ มีจำนวนนับตั้งแต่ร้อยละ 15 ถึงร้อยละ 36 ของจำนวนนับตามเกณฑ์ แผนกวิชาช่างเชื่อมและโลหะแผ่นในวิทยาลัยเทคนิค 3 แห่ง มีจำนวนรายการตั้งแต่ร้อยละ 49 ถึงร้อยละ 70 ของจำนวนรายการตามเกณฑ์ มีจำนวนนับตั้งแต่ร้อยละ 31 ถึงร้อยละ 79 ของจำนวนนับตามเกณฑ์ แผนกวิชาช่างอิเลคทรอนิคส์ในวิทยาลัยเทคนิค 3 แห่ง มีจำนวนรายการตั้งแต่ร้อยละ 11 ถึงร้อยละ 34 ของจำนวนรายการตามเกณฑ์ และมีจำนวนนับตั้งแต่ร้อยละ 12 ถึงร้อยละ 31 ของจำนวนนับตามเกณฑ์ แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา 2 แห่ง มีจำนวนรายการร้อยละ 45 และ 50 ของจำนวนรายการตามเกณฑ์ แผนกวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย แผนกวิชาอาหารและโภชนาการของวิทยาลัยอาชีวศึกษาทั้ง 2 แห่ง มีจำนวนอุปกรณ์และเครื่องมือฝึกงานทั้งจำนวนรายการและจำนวนนับไม่ถึงเกณฑ์ แผนกวิชาพณิชยการในวิทยาลัยอาชีวศึกษา 2 แห่ง

มีจำนวนนับร้อยละ 55.83 และ 125.24 ของจำนวนนับตามเกณฑ์ อุปกรณ์ที่มีส่วนใหญ่เป็นเครื่องพิมพ์ดีดไทยแคร่สั้น และเครื่องพิมพ์ดีดอังกฤษแคร่สั้น จำนวนมาก อุปกรณ์และเครื่องมือฝึกงานของวิทยาลัยเกษตรกรรม 3 แห่ง มีจำนวนรายการตั้งแต่ร้อยละ 93.75 ถึงร้อยละ 110.71 สำหรับจำนวนนับไม่มีเกณฑ์เปรียบเทียบ ซึ่งมีจำนวนนับตั้งแต่ 466 - 1,698 จำนวนนับ

7. <u>ด้านเจ้าหน้าที่พนักงาน</u> สถานศึกษาแต่ละแห่งมีเจ้าหน้าที่ธุรการจำนวน 1 - 2 คน มีภารโรง-คนงาน ตั้งแต่ 9 - 24 คน มีคนขับรถตั้งแต่ 1 - 10 คน แต่ส่วนใหญ่จะมีตั้งแต่ 1 - 3 คน มีรถยนต์ตั้งแต่ 1 - 6 คัน แต่ส่วนใหญ่จะมี 1 - 2 คัน มีบ้านพักสำหรับเจ้าหน้าที่ตั้งแต่ 0 - 14 หลัง เจ้าหน้าที่ในสถานศึกษาแต่ละแห่งมีจำนวนทั้งหมดตั้งแต่ 11 - 30 คน จำนวนเจ้าหน้าที่ที่พักในบ้านพักของวิทยาลัยเกษตรกรรมมีประมาณร้อยละ 57 - 100 สำหรับสถานศึกษาอื่น ๆ ส่วนใหญ่มีจำนวนน้อยกว่า เจ้าหน้าที่ที่พักในบ้านพักเฉลี่ยประมาณร้อยละ 47

8. <u>ด้านสิ่งบริการ</u> อัตราจำนวนหนังสือของสถานศึกษามี 4 แห่ง ที่สูงกว่าเกณฑ์ซึ่งกำหนดไว้ 5 เล่มต่อคน จำนวนวารสารวิชาการมีเพียงแห่งเดียวที่ต่ำกว่าเกณฑ์ซึ่งกำหนดไว้ 6 ฉบับ จำนวนนิตยสารทั่วไปมีเพียงแห่งเดียวที่ต่ำกว่าเกณฑ์ซึ่งกำหนดไว้ 4 ฉบับ จำนวนหนังสือพิมพ์ของสถานศึกษาทุกแห่งสูงกว่าเกณฑ์ซึ่งกำหนดไว้ 2 ฉบับ สถานศึกษามีบริการตู้ทำน้ำเย็น 7 แห่ง จำนวนตั้งแต่ 3 - 10 ใบ เฉลี่ยประมาณ 5.44 ใบ มีแท้งน้ำทั้ง 9 แห่ง จำนวนตั้งแต่ 2 - 38 ใบ ส่วนใหญ่จะมีตั้งแต่ 2 - 4 ใบ เฉลี่ยประมาณ 11.44 ใบ มีก๊อกน้ำทั้ง 9 แห่ง จำนวนตั้งแต่ 12 - 28 ที่ แต่ส่วนใหญ่จะมี 12 - 20 ที่ เฉลี่ยประมาณ 17.78 ที่ สถานศึกษาแต่ละแห่งมีเครื่องเล่นกีฬาดังนี้ ฟุตบอลเฉลี่ยประมาณ 9.44 ลูก มัธยฐาน 10 ลูก บาสเกตบอลเฉลี่ยประมาณ 9.33 ลูก มัธยฐาน 10 ลูก วอลเลย์บอลเฉลี่ยประมาณ 14.44 ลูก มัธยฐาน 15 ลูก ตะกร้อเฉลี่ยประมาณ 13.89 ลูก มัธยฐาน 10 ลูก แฮนด์บอลเฉลี่ยประมาณ 5.67 ลูก มัธยฐาน 0 ลูก

9. <u>ด้านการเงิน</u> สถานศึกษาต่าง ๆ ได้ใช้เงินงบประมาณปี 2527 รวมทั้งสิ้น 81,952,368 บาท ซึ่งสถานศึกษาแต่ละแห่งใช้จ่ายตั้งแต่ 3,813,750 บาทจนถึง 12,820,690 บาท เมื่อคิดเป็นค่าใช้จ่ายต่อคนจะมีค่าประมาณตั้งแต่ 5,954.92 บาท ถึง 27,690.48 บาท

และโดยเฉลี่ยค่าใช้จ่ายต่อคนประมาณ 8,813.98 บาท สถานศึกษาแต่ละแห่งใช้จ่ายเงินนอกงบประมาณปี 2527 เป็นจำนวน 12,000 บาท จนถึง 5,504,665 บาท เมื่อคิดเป็นค่าใช้จ่ายต่อคนประมาณตั้งแต่ 13.67 บาท ถึง 3,757.45 บาท และโดยเฉลี่ยค่าใช้จ่ายต่อคนประมาณ 2,286.39 บาท และค่าใช้จ่ายรายหัวเฉลี่ยรวมจากเงินงบประมาณแผ่นดินและเงินนอกงบประมาณของนักศึกษาเกษตรกรรมสูงสุดเป็น 16,125.31 บาท ของนักศึกษาพณิชยกรรม คิลปหัตถกรรม และคหกรรมรองลงมาเป็น 10,479.01 บาท และของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรมต่ำสุดเป็น 9,343.93 บาท

10. <u>การสำเร็จการศึกษาและการออกกลางคันของนักศึกษา</u> สถานศึกษาแต่ละแห่ง แต่ละแผนกวิชา มีผู้สำเร็จการศึกษาตามกำหนดเวลา ผู้ที่สำเร็จการศึกษาช้ากว่ากำหนดเวลา และผู้ที่ออกกลางคันแยกเป็นระดับต่าง ๆ ดังนี้ ระดับ ปวช. ในสถานศึกษาทั้ง 6 แห่ง มีผู้สำเร็จตามกำหนดเวลาประมาณร้อยละ 33.33 - 90.29 เฉลี่ยรวมร้อยละ 70.63 มีผู้สำเร็จช้ากว่ากำหนดเวลาประมาณร้อยละ 3.33 - 41.67 เฉลี่ยรวมร้อยละ 13.46 มีผู้ออกกลางคันประมาณร้อยละ 2.14 - 49.02 เฉลี่ยรวมร้อยละ 15.95 ระดับ ปวส. ในสถานศึกษาทั้ง 6 แห่ง มีผู้สำเร็จตามกำหนดเวลาประมาณร้อยละ 28.13 - 100.00 เฉลี่ยรวมร้อยละ 74.43 มีผู้สำเร็จช้ากว่ากำหนดเวลาประมาณร้อยละ 0 - 46.88 เฉลี่ยรวมร้อยละ 14.50 มีผู้ออกกลางคันประมาณร้อยละ 0 - 42.86 เฉลี่ยรวมร้อยละ 11.07 ระดับ ปวท. ในสถานศึกษา 2 แห่ง มีผู้สำเร็จตามกำหนดเวลาประมาณร้อยละ 82.50 และ 90.00 เฉลี่ยรวมร้อยละ 86.25 มีผู้สำเร็จช้ากว่ากำหนดเวลาประมาณร้อยละ 15.00 และ 0 เฉลี่ยรวมร้อยละ 7.50 มีผู้ออกกลางคันประมาณร้อยละ 2.50 และ 10.00 เฉลี่ยรวมร้อยละ 6.25

11. <u>ประสิทธิภาพการใช้ประโยชน์ของโรงฝึกงาน</u> จากการคำนวณหาค่าประสิทธิภาพการใช้ประโยชน์ของโรงฝึกงานพบว่า โรงฝึกงานของวิทยาลัยเทคนิคสุราษฎร์ธานีมีค่าสูงสุดเท่ากับร้อยละ 51.76 และโรงฝึกงานของวิทยาลัยเทคนิคกระบี่มีค่าต่ำสุดเท่ากับร้อยละ 19.98 แสดงว่าการใช้ประโยชน์ของโรงฝึกงานยังมีประสิทธิภาพต่ำอยู่มาก เมื่อเทียบกับค่าประสิทธิภาพการใช้ประโยชน์ที่กำหนดไว้สูงสุดเท่ากับร้อยละ 100 เมื่อแยกพิจารณาแต่ละแผนกวิชาก็พบว่า โรงฝึกงานช่างอิเลคทรอนิคส์ของวิทยาลัยเทคนิคภูเก็ตมีค่าประสิทธิภาพ

การใช้ประโยชน์สูงสุดเท่ากับร้อยละ 137.06 และโรงฝึกงานช่างก่อสร้างของวิทยาลัยเทคนิคกระบี่มีค่าประสิทธิภาพการใช้ประโยชน์ต่ำสุดเท่ากับร้อยละ 12.11

อภิปรายผล

สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคใต้ตอนบนทุกแห่งได้รับการยกฐานะเป็นวิทยาลัยประมาณ 3 - 10 ปีมาแล้ว บริเวณสถานศึกษามีพื้นที่เพียงพอโดยเฉพาะวิทยาลัยเกษตรกรรมมีพื้นที่มากที่สุด เพราะในการเรียนการสอนสาขาวิชาเกษตรกรรม จำเป็นต้องใช้พื้นที่เป็นจำนวนมาก ในงานเกี่ยวกับพืช และงานเกี่ยวกับสัตว์ รองลงมาคือวิทยาลัยเทคนิค ซึ่งมีพื้นที่ส่วนใหญ่มากกว่าวิทยาลัยอาชีวศึกษา ทั้งนี้เพราะวิทยาลัยเทคนิคจำเป็นต้องมีโรงฝึกงานประจำแผนกหรือสาขาวิชาชีพต่าง ๆ อย่างน้อยสาขาวิชาละ 1 โรงฝึกงาน วิทยาลัยเทคนิคทั้ง 4 แห่ง มีโรงฝึกงาน 5 - 8 โรง แต่ละโรงฝึกงานมีขนาดตั้งแต่ 56 - 960 ตารางเมตร ซึ่งไม่เป็นไปตามเกณฑ์ขั้นต่ำของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ดังนั้นโรงฝึกงานที่จะสร้างใหม่ ควรจะเป็นอาคารคอนกรีต ที่ต้องคำนึงถึงการถ่ายเทของอากาศ ความคงทน และขนาดที่พอเหมาะกับจำนวนนักศึกษาที่เข้าใช้ ส่วนวิทยาลัยอาชีวศึกษาทั้ง 2 แห่งยังมีพื้นที่ที่สามารถสร้างอาคารเพิ่มเติมได้อีก

อาคารและห้องต่าง ๆ ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคใต้ตอนบน เช่น ห้องเรียน ห้องเรียนภาคทฤษฎีของวิทยาลัยเกษตรกรรมสุราษฎร์ธานี และวิทยาลัยเกษตรกรรมกระบี่ ที่มีอัตราพื้นที่ต่อคนสูงกว่าเกณฑ์ นอกนั้นจะมีอัตราพื้นที่ต่อคนต่ำกว่าเกณฑ์ ทั้งนี้เป็นเพราะห้องเรียนในสถานศึกษามีนักศึกษาเข้าใช้เป็นจำนวนมาก จึงควรสร้างอาคารเพิ่มเติม ห้องสมุดควรจะมีพื้นที่กว้างพอ เพื่อนักศึกษาจะได้ใช้ค้นคว้า ศึกษา เพิ่มเติม ได้อย่างสะดวกสบาย ไม่แออัด ห้องสมุดของสถานศึกษาที่ควรปรับปรุงได้แก่ ห้องสมุดของวิทยาลัยเทคนิคทั้ง 4 แห่ง และวิทยาลัยอาชีวศึกษาทั้ง 2 แห่ง โรงอาหารเป็นสถานที่มีความจำเป็น เพื่อบริการขายอาหารให้แก่ ครู-อาจารย์ และนักศึกษาในราคาถูกและไม่ต้องออกไปหาซื้อภายนอกสถานศึกษา เป็นการประหยัดทั้งเงินและเวลา โรงอาหารที่ควรปรับปรุงได้แก่ โรงอาหารของวิทยาลัยเทคนิคสุราษฎร์ธานี วิทยาลัยเทคนิคกระบี่ วิทยาลัยเทคนิคพังงา วิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุราษฎร์ธานี วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต วิทยาลัยเกษตรกรรมสุราษฎร์ธานี และวิทยาลัยเกษตรกรรมพังงา ส่วนห้องที่ใช้บริการ

และสนับสนุนการศึกษา เช่น ห้องพยาบาลควรมีขนาดกว้างพอเมื่อนักศึกษาเจ็บป่วยจะได้รับการดูแลรักษาและพักผ่อน แต่สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคใต้ตอนบนทุกแห่งมีขนาดห้องพยาบาลไม่ถึงเกณฑ์ขั้นต่ำของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ห้องแนะแนว วิทยาลัยที่มีจำนวนนักศึกษามากควรจะมีห้องแนะแนวที่มีพื้นที่มากเพื่อสะดวกต่อการบริการแนะแนวแก่นักศึกษา แต่ปรากฏว่าทุกสถานศึกษาในภาคใต้ตอนบนมีพื้นที่ห้องแนะแนวไม่ถึงเกณฑ์ขั้นต่ำที่ควรจะมี นอกจากนี้ก็มีห้องธุรการ ห้องทะเบียนและวัดผล ห้องโสตทัศนศึกษา ห้องสหกรณ์ เป็นต้น ซึ่งสถานศึกษาได้จัดห้องเหล่านี้ครบเกือบทุกแห่ง โดยแบ่งห้องจำนวนหนึ่งจากห้องเรียนทั่วไป

สถานศึกษาต่าง ๆ สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคใต้ตอนบน ได้เปิดสอนสาขาวิชาชีพต่าง ๆ ครบทุกประเภทวิชา ได้แก่ ช่างอุตสาหกรรม คหกรรม พณิชยกรรม ศิลปหัตถกรรม และเกษตรกรรม ซึ่งแต่ละสาขาวิชาส่วนใหญ่เปิดสอนระดับ ปวช. และมีแนวโน้มที่จะเปิดสอนระดับ ปวท. และ ปวส. เพิ่มขึ้น นักศึกษาของแต่ละสาขาวิชาในแต่ละชั้นมีประมาณ 16 - 208 คน สาขาวิชาพณิชยการและเกษตรกรรมในแต่ละชั้นมีจำนวนนักศึกษามากกว่าช่างอุตสาหกรรมและคหกรรม เพราะลักษณะวิชามีความแตกต่างกัน สามารถเรียนพร้อม ๆ กันเป็นจำนวนมากได้ สถานศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคและวิทยาลัยอาชีวศึกษาได้เปิดสอนหลักสูตรระดับ ปวส. นอกเวลาราชการแล้ว ควรจะเปิดสอนหลักสูตรระดับ ปวส. ในเวลาราชการด้วย เพราะจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. ในแต่ละปีมีเป็นจำนวนมาก จะได้ไม่ต้องเดินทางไปศึกษาต่อที่อื่น เป็นการประหยัดค่าใช้จ่าย และเป็นการแก้ปัญหาเกี่ยวกับที่พักสำหรับนักศึกษาที่ไม่ได้มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดเดียวกันกับที่ตั้งของสถานศึกษา

จำนวนครู-อาจารย์ควรมีให้เพียงพอ เมื่อเทียบกับจำนวนนักศึกษา คือ มีอัตราส่วนครูต่อนักเรียนไม่เกิน 1 ต่อ 15 ทั้งนี้เพราะการเรียนภาคปฏิบัติครูจะต้องควบคุม ดูแล เอาใจใส่ แก่นักศึกษาให้ทั่วถึง เพื่อคอยให้คำแนะนำเมื่อนักศึกษามีปัญหา ดังนั้นวิทยาลัยที่มีอัตราส่วนครูต่อนักเรียนไม่เหมาะสม ควรเพิ่มจำนวนครูหรือลดจำนวนนักศึกษา ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิคสุราษฎร์ธานี วิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุราษฎร์ธานี และวิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต ส่วนวิทยาลัยที่ควรเพิ่มจำนวนนักศึกษาให้เหมาะสมกับจำนวนครู ได้แก่ วิทยาลัยเกษตรกรรมกระบี่ จำนวนครูสอนวิชาสามัญในแต่ละสถานศึกษาส่วนใหญ่มีเพียงพอยกเว้น วิทยาลัยเทคนิคกระบี่ และวิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต ซึ่งมีจำนวนครูสอนวิชาสามัญน้อย

สำหรับครูสอนวิชาชีพที่ควรมีจำนวนเพิ่มขึ้น ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิคสุราษฎร์ธานี วิทยาลัย-เทคนิคพังงา และวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุราษฎร์ธานี เพื่อให้สมดุลย์กับครูสอนวิชาสามัญ และเพื่อนักศึกษาจะได้รับความรู้จากครูที่เรียนวิชาชีพนั้นมาโดยตรง สำหรับวุฒิทางการศึกษาของครู ส่วนใหญ่ครูมีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญา สถานศึกษาที่มีครูซึ่งมีวุฒิทางการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญามากกว่าระดับปริญญา ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิคสุราษฎร์ธานี วิทยาลัย-เทคนิคกระบี่ และวิทยาลัยเทคนิคพังงา จึงควรให้มีการสนับสนุนให้ครูได้ลาศึกษาต่อ หรือส่งครูไปอบรมในสาขาวิชาที่สอน ให้ครูได้มีความรู้และมีวุฒิสูงขึ้น เพื่อการเรียนการสอนจะได้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เป็นประโยชน์ต่อครูและนักศึกษา ส่วนชั่วโมงสอนของครูก็ไม่ควรมากเกินไปหรือน้อยเกินไป ซึ่งครูในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคใต้ตอนบนส่วนใหญ่มีชั่วโมงสอนมากกว่า 15 คาบต่อสัปดาห์ มีครูเพียงส่วนน้อยที่มีชั่วโมงสอนต่ำกว่า 15 คาบต่อสัปดาห์ แต่ครูเหล่านี้ก็ต้องมีหน้าที่อื่นควบคู่กับการสอนด้วย ดังนั้นสถานศึกษาทุกแห่งต้องการครูเพิ่มขึ้น เพื่อแก้ปัญหาอัตราครูต่อนักเรียน สาขาวิชาที่มีครูน้อย และจำนวนชั่วโมงสอนที่สูง

จำนวนรายการอุปกรณ์และเครื่องมือฝึกงานของสาขาวิชาต่าง ๆ ในแต่ละสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคใต้ตอนบน มีไม่ถึงตามรายการอุปกรณ์และเครื่องมือฝึกงานของกรมอาชีวศึกษาที่กำหนดไว้ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สถานศึกษาที่มีจำนวนรายการของอุปกรณ์และเครื่องมือฝึกงานจากมากไปหาน้อยดังนี้ วิทยาลัยเทคนิคสุราษฎร์ธานี วิทยาลัย-เทคนิคภูเก็ต วิทยาลัยเทคนิคพังงา และวิทยาลัยเทคนิคกระบี่ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุราษฎร์ธานีมีจำนวนรายการของอุปกรณ์และเครื่องมือฝึกงานมากกว่าวิทยาลัย-อาชีวศึกษาภูเก็ต ประเภทวิชาพณิชยกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ตมีจำนวนนับ ของอุปกรณ์และเครื่องมือฝึกงานมากกว่าวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุราษฎร์ธานี ประเภทวิชาเกษตรกรรม วิทยาลัยเกษตรกรรมกระบี่มีจำนวนรายการของอุปกรณ์และเครื่องมือฝึกงานร้อยละ 93.75 สำหรับวิทยาลัยเกษตรกรรมอื่น ๆ มีเกินร้อยละ 100 ดังนั้นกรมอาชีวศึกษาจึงควรจัดอุปกรณ์และเครื่องมือฝึกงานให้แก่สถานศึกษาที่มีจำนวนอุปกรณ์และเครื่องมือฝึกงานน้อย เพื่อช่วยในการเรียนการสอนให้บรรลุผลสำเร็จให้นักศึกษาได้ประสบการณ์ทางด้านวิชาชีพมากขึ้น อุปกรณ์และเครื่องมือฝึกงานที่มีอยู่ในสถานศึกษา เมื่อใช้หลายปีย่อมมีการสึกหรอ ชำรุด และล้าสมัย ดังนั้นกรมอาชีวศึกษาจึงควรได้มีการสำรวจอุปกรณ์และเครื่องมือที่มีอายุใช้งานนานแล้ว ที่ชำรุดหรือเสื่อมสมรรถภาพ และจัดการเปลี่ยนใหม่เป็นอุปกรณ์และเครื่องมือที่ทันสมัยอยู่เสมอ

งานธุรการและงานด้านบริการ ควรใช้คนที่มีความรู้ในงานนั้น ๆ จะทำให้งานคล่องตัวมากกว่า สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคใต้ตอนบน ส่วนใหญ่มีเจ้าหน้าที่ธุรการแล้ว แต่วิทยาลัยเกษตรกรรมกระบี่ไม่มีเจ้าหน้าที่ธุรการ และได้ให้ครูประจำการทำหน้าที่นี้ จึงควรบรรจุเจ้าหน้าที่ธุรการ เพื่อจะได้มีครูสอนนักศึกษามากขึ้น สถานศึกษาแต่ละแห่งมีคนงานภารโรงทุกแห่ง แต่วิทยาลัยเกษตรกรรมมีมากกว่าที่อื่น เพราะลักษณะงานของวิทยาลัยเกษตรกรรมต้องใช้คนกลุ่มนี้เป็นจำนวนมาก และเนื่องจากที่ตั้งของวิทยาลัยเกษตรกรรมอยู่ไกลจากตัวจังหวัด และบริเวณสถานที่มีพื้นที่กว้างมาก วิทยาลัยเกษตรกรรมจึงได้จัดบ้านพักแก่เจ้าหน้าที่พนักงาน ไว้บริการมากกว่าสถานศึกษาอื่น ๆ ที่สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคใต้ตอนบน

สิ่งบริการที่สถานศึกษาจัดบริการ นักศึกษา ครู-อาจารย์ ได้แก่ วารสาร นิตยสาร ตำราเรียน และหนังสือทั่วไป ซึ่งทางสถานศึกษาควรจัดหาให้เพียงพอ เพราะการหาความรู้มิใช่หาได้จากห้องเรียนแต่เพียงอย่างเดียว ผู้เรียนจะต้องศึกษา ค้นคว้าหาความรู้ให้กับตนเอง แต่ปรากฏว่า สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคใต้ตอนบนบางแห่งมีหนังสือตำราไม่เพียงพอ ซึ่งได้แก่ วิทยาลัยเทคนิคสุราษฎร์ธานี วิทยาลัยเทคนิคกระบี่ วิทยาลัยเทคนิคพังงา วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต และวิทยาลัยเกษตรกรรมสุราษฎร์ธานี จึงควรจัดหาเพิ่มเติมให้มีเพียงพอ หนังสือที่เพิ่มควรเป็นหนังสือวิชาชีพ ที่ตรงกับความต้องการของสาขาวิชาชีพที่เปิดสอน สำหรับวารสารวิชาการ นิตยสาร และหนังสือพิมพ์ที่มีประจำในสถานศึกษาต่าง ๆ ส่วนใหญ่มีจำนวนสูงกว่าเกณฑ์ ซึ่งทางสถานศึกษามักได้รับจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่ต้องการเผยแพร่เป็นครั้งคราว นอกเหนือจากการจัดซื้อของสถานศึกษาเอง หนังสือเหล่านี้จะช่วยให้ผู้เรียนได้ติดตามข่าวสาร วิทยาการใหม่ ๆ เพื่อความรู้ความบันเทิง หรือเพื่อเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ การบริการน้ำดื่ม น้ำใช้ สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคใต้ตอนบน ส่วนใหญ่ได้จัดบริการน้ำดื่ม โดยใช้ตู้ทำน้ำเย็น เป็นการช่วยให้นักศึกษาได้ประหยัดค่าใช้จ่ายและได้น้ำดื่มที่สะอาด สถานศึกษาที่ไม่มีตู้ทำน้ำเย็น ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิคกระบี่ และวิทยาลัยเกษตรกรรมพังงา การบริการน้ำใช้ในลักษณะของแท้งค์น้ำ และก๊อกน้ำ ซึ่งมีบริการอยู่ทุกแห่ง ตามจุดต่าง ๆ รอบสถานศึกษา สิ่งบริการที่ทางสถานศึกษาจัดเพื่อช่วยเสริมสร้างสุขภาพและพลานามัยแก่นักศึกษาได้เป็นอย่างดี ได้แก่ เครื่องกีฬา ซึ่งทางสถานศึกษาได้จัดไว้ ตามสภาพพื้นที่ของสนามกีฬา และตามความสามารถของครูพลศึกษาที่มีอยู่

เงินที่ใช้จ่ายในสถานศึกษาได้มาจาก เงินงบประมาณแผ่นดินและเงินนอกงบประมาณแผ่นดิน ในปีงบประมาณ 2527 สถานศึกษาใช้เงินงบประมาณแห่งละประมาณ 3 - 13 ล้านบาท ซึ่งใช้เป็นงบดำเนินการและงบลงทุน เงินที่ใช้จ่ายในการดำเนินการที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับจำนวนครู จำนวนนักเรียน และสาขาวิชาที่เปิดสอน เพราะต้องนำไปใช้จ่ายในรูปของเงินเดือนครู ค่าวัสดุ ค่าสาธารณูปโภค ค่าใช้สอยต่าง ๆ ดังนั้นวิทยาลัยเทคนิคจะใช้เงินดำเนินการมาก เพราะต้องนำไปใช้จ่ายในการซื้ออุปกรณ์และเครื่องมือฝึกงาน ซึ่งส่วนใหญ่มีราคาแพง สำหรับงบลงทุนซึ่งใช้จ่ายเป็นค่าครุภัณฑ์ ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง สถานศึกษาที่สร้างอาคารใหม่ หรือซื้อที่ดินเพิ่มต้องใช้เงินจำนวนนี้มาก สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคใต้ตอนบนที่ใช้งบลงทุนปีงบประมาณ 2527 มาก ได้แก่ วิทยาลัยเกษตรกรรมกระบี่ สำหรับเงินนอกงบประมาณ ซึ่งได้มาจากเงินบำรุงการศึกษาของนักศึกษา เงินบริจาครายได้อื่น ๆ ของสถานศึกษา สถานศึกษาที่มีเงินนอกงบประมาณสูงได้แก่ วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต และค่าใช้จ่ายรายหัวเฉลี่ยรวมของปีงบประมาณ 2527 สูงกว่าค่าใช้จ่ายรายหัวเฉลี่ยรวมของปีงบประมาณก่อน ๆ มาก สำหรับเงินทุนการศึกษาที่ให้แก่นักศึกษา สถานศึกษาทุกแห่งควรจัดให้มีเพื่อช่วยเหลือนักศึกษาที่เรียนดี ประพฤติดี แต่ขาดแคลน เป็นการสนับสนุนให้นักศึกษาได้มีกำลังใจในการศึกษาหาความรู้ เพื่อสำเร็จออกมาเป็นกำลังของชาติต่อไป

การสำเร็จการศึกษา และการออกกลางคันของนักศึกษาในสถานศึกษาต่าง ๆ ผู้ที่สำเร็จการศึกษามากที่สุดของสถานศึกษา ส่วนใหญ่เป็นระดับ ปวส. ทั้งนี้เป็นเพราะผู้ที่เข้ามาศึกษาต่อในระดับ ปวส. เป็นผู้ที่มีความถนัดในสาขาวิชาชีพที่ตนเคยเรียนมาในระดับ ปวช. และมีความตั้งใจแน่วแน่ที่จะเรียนในสาขาวิชาที่ตนเลือก นักศึกษาระดับนี้มีออกกลางคันแต่น้อย โดยเฉลี่ยประมาณร้อยละ 11.07 ซึ่งอาจเป็นเพราะมีปัญหาส่วนตัวอย่างอื่น ระดับ ปวช. มีนักศึกษาออกกลางคันเฉลี่ยประมาณร้อยละ 15.95 ซึ่งมากกว่าทุกระดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ที่มาเรียนไม่ทราบความถนัดที่แท้จริงของตนมาก่อน หรือเรียนเพื่อไม่ให้เสียเวลาเมื่อสอบเข้าที่อื่นได้ก็ออกไป นักศึกษาบางคนสอบเทียบ ม.6 ได้ ก็ออกไปศึกษาต่อที่อื่น บางคนมีปัญหาทางครอบครัว ปัญหาส่วนตัว ดังนั้นทางกรมอาชีวศึกษาจึงควรหามาตรการที่จะลดปัญหาการออกกลางคันของทุกระดับ ให้มีเป็นจำนวนน้อยที่สุดหรือไม่มีเลย

ค่าประสิทธิภาพการใช้ประโยชน์ของโรงฝึกงาน ซึ่งพิจารณามาจากค่าอัตราการใช้ห้อง และอัตราการใช้พื้นที่ พบว่าค่าประสิทธิภาพการใช้ประโยชน์ของโรงฝึกงานในแต่ละ

สถานศึกษาทุกแห่งต่ำมาก เมื่อเปรียบเทียบกับค่าประสิทธิภาพการใช้ประโยชน์ที่กำหนดไว้สูงสุดเท่ากับร้อยละ 100 ทั้งนี้เป็นเพราะความจุของโรงฝึกงานยังใช้ประโยชน์ยังไม่เต็มที่ ซึ่งอาจเนื่องมาจากว่าจำนวนเครื่องมือ เครื่องจักร วัสดุ อุปกรณ์ และครุภัณฑ์ที่มีอยู่ในโรงฝึกงานในแต่ละแผนกวิชาชีพมีจำนวนน้อยและจำกัด อีกทั้งอยู่ในสภาพที่ไม่ดีพอ จึงไม่เพียงพอกับความต้องการที่จะใช้เป็นเหตุให้จำนวนนักศึกษาที่จะมาฝึกงานต้องลดจำนวนลงให้เหมาะสมกับจำนวนที่มีอยู่และพอฝึกงานได้ ดังนั้นจึงทำให้การใช้พื้นที่ของโรงฝึกงานต่ำกว่าที่ควรจะเป็น

ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการวิจัยพบว่า สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคใต้ตอนบนมีสิ่งที่ไม่ได้มาตรฐานเกี่ยวกับอาคารสถานที่เรียน จำนวนห้องเรียน สถานที่ฝึกงานจึงควรได้มีการขยายให้มีจำนวนเพียงพอกับจำนวนนักศึกษา ห้องสมุด ห้องพยาบาล ห้องแนะแนว ควรมีขนาดได้มาตรฐาน มีบุคคลากรและอุปกรณ์ครบถ้วน โรงอาหาร ห้องประชุม ควรมีความจุนักเรียนได้มากพอไม่คับแคบและสามารถใช้ประโยชน์ร่วมกันได้ระหว่างโรงอาหารกับห้องประชุม จึงขอเสนอให้ปรับปรุงแก้ไขในแต่ละวิทยาลัยดังรายละเอียดดังนี้

วิทยาลัยเทคนิคสุราษฎร์ธานี วิทยาลัยเทคนิคกระบี่ วิทยาลัยเทคนิคพังงา วิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต ต้องปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับ จำนวนห้องเรียน สถานที่ฝึกงาน ห้องสมุด ห้องแนะแนว ห้องพยาบาล โรงอาหาร ห้องประชุม

วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุราษฎร์ธานี และวิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต ต้องปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับจำนวนห้องเรียน ห้องสมุด ห้องแนะแนว ห้องพยาบาล โรงอาหาร ห้องประชุม

วิทยาลัยเกษตรกรรมสุราษฎร์ธานี ต้องปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับ ห้องแนะแนว ห้องพยาบาล โรงอาหาร ห้องประชุม

วิทยาลัยเกษตรกรรมกระบี่ ต้องปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับ ห้องแนะแนว และห้องพยาบาล

วิทยาลัยเกษตรกรรมพังงา ต้องปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับ จำนวนห้องเรียน ห้องแนะแนว โรงอาหาร ห้องประชุม ห้องพยาบาล

จำนวนครู-อาจารย์ ควรได้มีการรับเพิ่มโดยเฉพาะวิทยาลัยเทคนิคและวิทยาลัยอาชีวศึกษา ที่ต้องเปิดสอนนอกเวลาราชการด้วย เพราะครูมีชั่วโมงสอนเต็มที่และควรจะเป็นผู้ที่มีวุฒิทางการศึกษาตรงกับสาขาวิชาที่ทางสถานศึกษานั้น ๆ ต้องการ

2. จากข้อค้นพบ สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคใต้ตอนบนทุกแห่งมีอุปกรณ์และเครื่องมือฝึกงานยังไม่ถึงเกณฑ์ของกรมอาชีวศึกษา ดังนั้นจึงควรได้มีการสำรวจการใช้ประโยชน์ ตลอดจนสภาพการใช้งานของอุปกรณ์และเครื่องมือฝึกงาน ที่ใช้ในการเรียนการสอนของทุกแผนกวิชาว่ามีจำนวนเพียงพอกับความต้องการหรือไม่ หรือมีสภาพที่จะนำมาใช้ฝึกงานได้หรือไม่ และได้ใช้ประโยชน์คุ้มค่าหรือยัง เพื่อจะได้ทราบถึงสภาพปัจจุบันที่เป็นอยู่ จะได้หาทางแก้ไขปรับปรุงเปลี่ยนแปลง หรือทดแทนให้เหมาะสม และทันกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีสมัยใหม่ ซึ่งมีผลไปถึงมาตรฐานและคุณภาพของนักศึกษาอาชีวศึกษาที่ผลิตออกมา

3. กรมอาชีวศึกษา ควรมีการวิจัยถึงสาเหตุของการสำเร็จการศึกษาช้ากว่ากำหนดเวลาและการออกกลางคันของนักศึกษา เพื่อหาทางแก้ไขต่อไป

4. ควรได้มีการสำรวจ การใช้ประโยชน์อาคารสถานที่อย่างกว้างขวางในทุกประเภทวิชาที่เปิดสอนในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาทั่วประเทศ และควรมีการวิจัยถึงสาเหตุต่าง ๆ ที่ทำให้มีการใช้ประโยชน์อาคารสถานที่ ต่ำหรือสูงกว่าค่าการใช้ประโยชน์สูงสุด

5. ควรจะได้มีการสำรวจสถานภาพทางการศึกษาของโรงเรียนและวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาทั่วประเทศ เพื่อจะได้ทราบถึงสถานภาพทางการศึกษาที่แท้จริงของโรงเรียนและวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา ว่ามีสภาพเป็นอย่างไร

จากข้อเสนอแนะทั้ง 5 ข้อนี้ จะช่วยในการส่งเสริมการจัดการศึกษา ทางด้านอาชีวศึกษาในเขตจังหวัดภาคใต้ตอนบน ให้สอดคล้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่ภาคใต้ตอนบน ตามแผนพัฒนาภาคใต้ตอนบน และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ